

VERSLAG VWG-EXCURSIE AW-DUINEN 15 JANUARI 1984

Menno Huizinga

Om tien over tien wandelden vier mensen die het nog aangedurfd hadden het kwade weer te trotseren bij de Oase de AW-duinen binnen onder het luide welkomsgeroep van enige Boomklevers. Na een blik op de Kuif- en Tafeleenden en een grote groep Dodaarzen in de Oranjekom gingen we de watervalletjes en borrelputten afzoeken naar de Waterspreeuw. Het beest liet zich daar natuurlijk niet zien. De harde wind hield ook andere vogels binnen. Een groepje Koperwieken koos het luchtruim. Langs één van de kanaaltjes hoorden we boven de storm uit 'dzik, dzik, dzik'. De Waterspreeuw bleek op een bruggetje te zitten. De helder witte borst, de bruine kop en de zeer donkerbruine buik en rug, die iets geschubt leek, waren duidelijk te zien. De kastanjebruine buikband ontbrak, zodat we wisten met de Noordealopese ondersoort van de Waterspreeuw *Cinclus cinclus cinclus* te maken te hebben. Na een snelle vlucht vlak boven het water landde hij op een volgend bruggetje. Opnieuw liet hij zich weer uitgebreid bekijken en ging ook nog zingen. De zang bestaat uit rasperige en krassende tonen. In de vogelgidsen staat dat de zang wel iets weg heeft van die van de Winterkoning, maar dat was allerminst het geval. Na het zingen ging hij even zwemmen, poepen en vloog verder.

Intussen was het gaan hagelen. Terwijl we stonden te schuilen kwamen ook 'Suzuki' Scholten, Martin vd Berg en Resi Damhuis opdagen. Die lieten we natuurlijk ook even de Waterspreeuw zien. Tussen de hagelbuien door konden we nog een Grote Gele Kwikstaart en drie Waterpiepers noteren. In de kanalen zwommen Nonnetjes, Grote Zaagbekken en Brilduikers. Voor we terugkeerden naar de Oase gaf de Waterspreeuw nog een demonstratie landen op water en landen op steen. Ook vingen we nog een glimp op van een Groene Specht en van een paar Kepen. Na de koffie gingen we nog even burgemeesteren in IJmuiden. In de haven maakte een Middelste Zaagbek de zaagbekken voor die dag compleet. Een Zeekoet, eindelijk eens zonder olie met een mooie witte buik, dobberde tussen de vissersboten. Meeuwen waren er genoeg, echter geen burgemeesters. In Spaarnwoude werd de excursie besloten met Smienten en Wintertalingen. De Nijlganzen die Willem zag zullen we maar achterwege laten.

VERSLAG VWG-EXCURSIE WIERINGEN EN HONDSBOSCHE 12 FEBRUARI 1984

Frank v Groen

Vanaf een zonovergoten Stadionplein vertrokken we om kwart over negen richting Wieringen. Eenmaal te noorden van Hoorn trok de lucht snel dicht en reden we al gauw in dikke mist. Vanuit de auto werd nog wel even een kiekendief meegepikt maar veel meer werd er vooralsnog niet gezien. Dit veranderde al snel toen we bij het haventje ten noorden van het Robbenoordbos uitstapten. Een Roerdomp vloog op en landde in het riet. Al balancerend, een stuk of tien halmen met z'n poten omvattend, bleef hij daar rustig zitten en trok zich niets van ons aan. In het haventje zagen we enkele Grote en Middelste Zaagbekken en ongeveer 40 Nonnetjes. Brilduikers, Tafel- en Kuifeenden zaten er ook. De sluizen aan het begin van de Afsluitdijk stonden open en spuiden grote hoeveelheden water. Daar zagen we behalve enkele honderden Kokmeeuwen ook 13 Fraters.

Vervolgens gingen we naar Wieringen. Op de Waddendijk zagen we de eerste gans van deze 'ganzenexcursie', een Rotgans. Even later kwam nog een troepje van 30 ex lamgsvliegen. Verder zagen we daar nog zo'n 30 Kluten, enkele Tureluurs, Wulpen en een groter aantal Scholeksters. De grootste verrassing was echter een groep van ongeveer 3-4000 Kanoeten en zo'n 1000 Bontjes. Ook waren er Bergeenden, Pijlstaarten en een ô Toppereend te zien. Aan de voet van de dijk lag een dode Eider-eend. Intussen werd al dit moois opgeluisterd door een door de mist prikkend zon-

netje dat ons die dag niet meer zou verlaten. Hierna reden we terug richting Hypolytushoef. Na een Grote Lijster, een paar Ringmussen en wat Wulpen zagen we al snel een grote groep ganzen vliegen. Ze streken neer op het wad. Vanaf de dijk waren de ongeveer 400 Rotganzen prima te zien en de Roodhalzgans die zich tussen hen moest bevinden was al snel gevonden. Een schitterend beest, hoewel een enkeling mompelde in Artis ook al eens zoiets gezien te hebben. Het was een juveniel. Aan het kleurenpatroon was dit al niet meer te zien, dat was al net zo scherp omlind als bij een volwassen exemplaar. Het zat hem in de streepjes op de vleugels, dat zijn er bij juvenielen 3 à 4, bij volwassen exemplaren maar twee. Het dier liet zich ook enkele keren horen, een scherpe staccato-roep, heel anders dan van de Rotganzen, en vloog nog een eindje. Behalve de roodbruine borst en witte flankstreep was ook het relatief kleine zwarte snaveltje goed te zien. Intussen kwamen er nog zo'n 35 Bontbekplevieren langs. Na enig ongemak met een der automobielen, die in het geheel geen puf meer gaf, gingen we verder.

Ons volgende reisdoel was de Hondsbosche Zeewering. In de Putten zaten enkele tientallen Smienten, Slobeenden, Wintertalingen en Bergeenden. Een enorme groep Meerkoeten was op de weilanden achter de meertjes aan het grazen. Ook vlogen er 20 Grauwe Ganzen. In de meertjes zelf zaten verder nog Watersnippen, 1 Zwarte Ruiter en enkele Tureluurs. Vanaf de dijk zagen we een 100 Steenlopers, en een paar Drieteen- en Bonte Strandlopers. Verder trokken er Kieviten en Wulpen voorbij en zwommen er Smienten op zee. Ook aan dode vogels geen gebrek: een paar Alken, tientallen Zeekoeten, een Jan van Gent en een paar Noordse Stormvogels.

Het laatste reisdoel waren de sluizen en havens van IJmuiden. Bij de sluizen zagen we een Roodkeelduiker, 4 Zeekoeten en 6 Middelste Zaagbekken. In de haven 2 Dodaarzen, verschillende Drieteenmeeuwen en een le winter Grote Burgemeester. Een aantal van de Drieteenmeeuwen zat op typische Drietenenmanier op een richeltje van een dok met de kop naar de muur. Dit is een prima aanpassing voor het nestelen op hoge, steile rotsen. De voor meeuwen buitengewoon rustige kuikentjes van deze soort kijken naar de rotswand en beschijten hun eventuele benedenburen. De Burgemeester werd toch interessanter gevonden. Onder het genot van een zak friet konden we de vogel prima bekijken. Op de snavelpunt zat een klein licht vlekje, een kenmerk van een le zomer Grote Burgemeester. Maar ja, meeuwen hebben nu eenmaal wel vaker de zomer nogal vroeg in de bol, getuige een aantal Kokmeeuwen met bruine koppen die dag. Na onze vingers letterlijk en figuurlijk nog eens afgelikt te hebben togen we huiswaarts in de stellige overtuiging dat de thuisblijvers ongelijk hadden!

"KIJK, DAAR GAAN TWEE KRAANVOGELS,
DIE VLEGEN NAAR HET NOORDEN.
HET WORDT LENTE!"

"DAT ZIJN GEWOON REIGERS, PA
EN ZE VLEGEN NAAR HET WESTEN."

"TOCH WORDT HET LENTE!"